

РЕШЕНИЕ

№ 7167

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3998** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх. № 12712 от 14.05.2020 година, подадена от И. С. Е., ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.3, представлявано от Н. М. М., управител, чрез адвокат Р. Д. Д., Адвокатско дружество „Д. и Г.“, ЕИК[ЕИК], с адрес В., [улица], ет.3, офис 7, срещу Решение № 1040-21-191 от 21.02.2020 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу разпореждане № 29049 от 11.12.2019 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е отказано образуване на производство по установяване и разследване на злополуката, претърпяна от В. А. Н. на 29.04.2017 г. при ПТП, поради просрочие на максимално допустимия срок.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното Решение № 1040-21-191 от 21.02.2020 година на директор на ТП на НОИ С. - град е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с процесуалния и материалния закон. Твърди, че длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО не е съобщило, че производството по установяване на трудова злополука е поставено с уведомление от работодателя, получено от НОИ на 04.05.2017 г. и неправилно е приело, че с изпратената по пощата на 04.12.2019 г. с вх. № 1119 на НОИ преписка по производството от 2017 г. за първи път се иска образуване на такава по случая. Позовава се на разпоредбата на чл. 7, ал. 2

от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ), като счита, че е следвало служебно да бъде иницирано и проведено производство по разследване на трудова злополука. Направено е искане да се отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане като неправилно и незаконосъобразно, а преписката да бъде върната на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО за провеждане на разследване на трудова злополука. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява. Процесуалният му представител адв. Д., представя писмено становище по електронен път.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призован, се представлява от юрк. В., която изразява становище за неоснователност на жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – М. Б. Н., Раиса В. Г. и А. В. Н. – редовно уведомени чрез Окръжен съд [населено място], не се явяват и не се представляват в съдебното заседание.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложените документи в административната преписка се установява, че на 29.04.2017 г., по време на командировка, при пътно-транспортно произшествие В. А. Н., служител на И. С. Е., е претърпял злополука, довела до неговата смърт. В законоустановения срок от 3 /три/ работни дни, управителят на И. С. Е. е подал уведомление изх. № 66/04.05.2017г. в ТП на НОИ С. град за настъпилата смъртна злополука, като е посочил, че към момента се събират необходимите документи за регистрация на злополуката, но тъй като същите са в държавните институции, имащи отношение към случая - разследващи органи, спешна помощ, съдебна медицина [населено място] е необходимо време за набавянето им, като е посочил, че в най-кратки срокове ще ги окомплектоват и представят пред ТП на НОИ С. град.

На 04.12.2019 г. осигурителят И. С. Е., чрез управителя си Н. М. е подал декларация е вх. № 11 19/04.12.2019 г. в ТП на НОИ С. град за злополука, при която е настъпила смъртта на В. А. Н., като същата съдържа и подпис на наследник, без да е посочено неговото име. Към декларацията са приложени: протокол за трудова злополука № 1/02.05.2017 г., трудов договор и допълнителни споразумения, длъжностна характеристика, заповед №65/27.04.2017 г. за извънреден труд, заповед за командировка, констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 59 от 29.04.2017 г., постановление за прекратяване на наказателно производство [населено място] от 19.12.2018 г. и молба изх.№ 83/02.12.2019 г.

Въз основа на документите, съдържащи се в досието, от длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с разпореждане № 29049 от 11.12.2019 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е постановен отказ за образуване на производство по установяване и разследване на злополуката, поради просрочие на законоустановения едногодишен преклузивен срок за деклариране на злополуката.

Посоченото разпореждане е обжалвано в срока по чл. 117, ал. 2 КСО с жалба вх. № 1012-21-139/21.01.2020 г. С решение № 1040-21-191/21.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град - предмет на настоящия спор процесното разпореждане е потвърдено. По делото не са представени доказателства, установяващи датата, на която решението е получено от И. С. Е.. Жалбата до съда е постъпила чрез пощенски оператор на 14.05.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

С оглед липсата на данни за датата на получаване на решението от дружеството – жалбоподател, съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.2, „г“ от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, съответното териториално поделение на НОИ, съвместно с инспекцията по труда, комитетите и групите по условията на труд, както и други компетентни органи в зависимост от случая, разследват всяка смъртна злополука, всяка злополука, причинила увреждането на повече от трима работещи, и всяка злополука, за която има основание да се предполага, че ще доведе до инвалидност. Аналогично, чл. 7, ал. 2, изр. 1 от НУРРОТЗ, гласи, че разследването на злополуката е задължително за всички случаи, когато има данни, че е причинено увреждане на повече от трима работещи, както и ако злополуката е довела до инвалидност или смърт, или има основание да се предполага, че ще доведе до такива увреждания. В подзаконовия нормативен акт е определена допълнителна възможност за започване на производство по разследване, когато в НОИ са постъпили достатъчно данни за настъпила трудова злополука. Такива данни са постъпили в ТП на НОИ С. град с уведомлението от управителя на И. С. Е., с изх. № 66/04.05.2017 г., което е постъпило в ТП на НОИ С. град на 04.05.2017 г., чрез куриерска пратка на S., баркод 1 - 000 6 042 730 072 5 067 000 000 04 1 8.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 1 КСО, който нормативен акт е в сила към момента на издаване на обжалваните административни актове, задължава органите на Териториалното поделение на НОИ да разследват всяка смъртна трудова злополука. Несъмнено дали смъртната злополука е трудова или не може да бъде установено след прецизно разследване, каквото в случая липсва. Чл. 7, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки задължава длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО да разследва злополуката, когато тя е довела до смърт.

По изложените съображения съдът приема, че административният орган е следвало да образува производство по установяване, разследване и регистриране на трудова злополука, на основание изричната разпоредба на чл. 7, ал.2 от НУРРОТЗ, в изр. второ от която е регламентирано, че в посочените случаи, които включват и настъпването

на смърт разследване на злополуката се открива независимо дали е подадена декларация.

С оглед на изложеното, оспорено пред настоящата съдебна инстанция Решение № 1040-21-191 от 21.02.2020 г. на директора на Териториално поделение на НОИ - С. - град, и потвърденото с него Разпореждане № 29049 от 11.12.2019 г. следва да бъдат отменени. Поради неправилното тълкуване и прилагане на закона, на основание чл. 173, ал.2, АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по същество при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. С. Е., ЕИК[ЕИК], Решение № 1040-21-191 от 21.02.2020 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу разпореждане № 29049 от 11.12.2019 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО.

ВРЪЩА преписката на директора на ТП на НОИ – С. - град за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: